

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207272
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913207272.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou, v právnej veci navrhovateľky: Ing. Q. P., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, prechodne bytom R. XX, P., zast. D.. Petrom Timkom, advokátom, Advokátska kancelária Štefánikova trieda 6, 949 01 Nitra, IČO: 42124026, proti odporcovi v 1.rade: O. R., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX a odporkyni v 2.rade: C. R., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, obaja zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí s.r.o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36862304, v konaní o zaplatenie náhrady za užívanie majetku, takto

rozhodol:

Základ žalobného nároku navrhovateľky je **o p o d s t a t n e ý**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.9.2013 v spojení s jeho doplnením na výzvu súdu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.10.2013 domáhala, aby súd uložil odporcovi v 1.rade a odporkyni v 2.rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 1 000 eur spolu s úrokom z omeškania 5,50% ročne zo sumy 1 000 eur od 5.9.2013 do zaplatenia. Navrhovateľka uviedla, že spolu s odporcami boli spolu podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľných vecí v obci Lúčky, zapísaných v KN vedenom Správou katastra Ružomberok na LV č. XXX pre k.ú. A. ako dom, súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcela č. XXX/X, pozemok evidovaný v registri CKN parcela č. XXX/X o výmere XXX m² záhrady a pozemok evidovaný v registri CKN parcela č. XXX/X o výmere 360 m² zastavané plochy a nádvoria, pričom spoluvlastnícky podiel navrhovateľky bol 5/12 k celku a odporcov 7/12 k celku. Navrhovateľka poukázala na kúpnu zmluvu zo dňa 4.6.2013, ktorou v postavení predávajúcej odplatne previedla svoj spoluvlastnícky podiel 5/12 k celku na odporcov v postavení kupujúcich, pričom Správa katastra Ružomberok povolila vklad vlastníckeho práva k predmetu kúpy dňa 26.7.2013 pod ČV XXXX/XXXX. Ďalej navrhovateľka uviedla, že predmetný dom má charakter rodinného domu so 4 obytnými podlažiami, pričom odporcovia si jednostranne vymenili užívateľský režim rodinného domu, v zmysle ktorého užívali prvé nadzemné podlažie, tretie nadzemné podlažie a štvrté nadzemné podlažie a jej ostalo v užívaní iba druhé nadzemné podlažie, ktoré užívala spoločne s rodičmi. Z dostupnej technickej dokumentácie rodinného domu boli predbežne vyvedené podlahové výmery jednotlivých podlaží: prvé nadzemné podlažie celkom 87,98 m², druhé nadzemné podlažie celkom 91,05 m², tretie nadzemné podlažie celkom 89 m² a štvrté nadzemné podlažie celkom 76 m² s tým, že priestory na prvom nadzemnom podlaží a to zádverie, chodba, schody na účely návrhu neberú do úvahy, nakoľko sa jedná o spoločné priestory, ktoré užívali navrhovateľka aj odporcovia, teda rozhodujúca podlahová výmera u prvého nadzemného podlažia užívaná výlučne odporcami predstavuje 65,93 m². Taktiež priestory na druhom nadzemnom podlaží a to schody na účely návrhu neberú do úvahy, nakoľko sa jedná o spoločné priestory, ktoré užívali navrhovateľka a odporcovia spoločne. V tomto prípade rozhodujúca podlahová výmera druhého nadzemného podlažia užívaná výlučne navrhovateľkou predstavuje 83,35 m². Priestory na treťom nadzemnom podlaží užívali výlučne odporcovia, rozhodujúca podlahová výmera tretieho nadzemného podlažia užívaná výlučne odporcami predstavuje 89 m²

a napokon priestor na štvrtom nadzemnom podlaží užívali výlučne odporcovia, teda rozhodujúca podlahová výmera užívaná výlučne odporcami predstavuje 76 m², celková podlahová výmera priestorov užívaných výlučne jednotlivými účastníkmi predstavuje 314,28 m², z ktorých navrhovatelia užívali 230,93 m², hoci podľa ich podielu im prislúchala iba výmera 183,33 m², čím prekročili svoj podiel o 47,60 m², t.j. o 25,96% a navrhovateľka užívala výmeru 83,35 m², hoci podľa jej podielu jej prislúchala výmera až 130,95 m², čím užívala o 47,60 m² menej t.j. iba 63,65% svojho podielu. Čo sa týka užívacieho režimu pozemkov pred kúpnu zmluvou, navrhovatelia si postavili na pozemkoch hospodárske budovy, navrhovateľka nemá k dispozícii technické schémy k týmto budovám, avšak pôdorysnú výmeru predbežne odhaduje na 80 m². Odporcovia v dôsledku zastavania spoločného pozemku hospodárskymi budovami užívali aj spoluvlastnícky podiel navrhovateľky, čo zodpovedá výmere 33,33 m². Navrhovateľka po právnej stránke opiera uplatnený nárok v ustanovení § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. V občianskoprávnej teórii je všeobecne uznávaná názorová línia, že bezodplatné užívanie spoločnej veci nad rámec spoluvlastníckeho podielu vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia a tomu spoluvlastníkovi, na úkor ktorého iný spoluvlastník užíval viac, než mu patrí prislúchaná náhrada. Výška náhrady zodpovedá peňažnej čiastke, ktorú obvykle bolo potrebné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci a spravidla zodpovedá výške bežného nájomného primeraného spôsobu užívania veci a lokality, kde sa užívaná vec nachádza. Právny záväzok obohateného má pôvod priamo v zákone. Solidaritu záväzku odporcov vyvodzuje navrhovateľka z ustanovenia § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka si uplatnila nárok za obdobie od 5.9.2011 t.j. 2 roky od podania návrhu do 26.7.2013 t.j. deň povolenia vkladu kúpnej zmluvy. Podanie návrhu je spojené s účinkami podľa § 112 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka tiež uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. od podania tohto návrhu. V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 9.10.2013 na výzvu súdu uznesením zo dňa 23.9.2013 č.k. 3C/106/2013-19 navrhovateľka uviedla uplatňovaná výšku náhrady bezdôvodného obohatenia za užívanie podlahovej výmery domu 9 eur/m² za jeden kalendárny rok a pokiaľ odporcovia užívali o 47,60 m² viac ako im podľa podielov prislúchalo, výška ročnej náhrady je v sume 428,40 eur, žalované obdobie predstavuje 691 dní čo je suma 811 eur. Výšku náhrady z bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov odhadla na 3 eurá/m² za kalendárny rok a pokiaľ odporcovia užívali o 33,33 m² viac ako im podľa podielov prislúchalo, výška ročnej náhrady je v sume 99,99 eur a s poukazom na dĺžku žalovaného obdobia 691 dní predstavuje sumu 189 eur.

PZ navrhovateľky vo svojom prednese na pojednávaniach zotrval na podanom návrhu a na dôvodoch v ňom uvedených. K procesnej obrane odporcov uviedol, že nie je pravdou, že by sa navrhovateľka rozhodla neužívať jej prislúchajúce výmery na prvom, treťom a štvrtom nadzemnom podlaží. Odporcovia sa nasťahovali minimálne niekoľko mesiacov vopred, predtým než sa nasťahovala matka navrhovateľky a už v tom čase jednostranne svojvoľne založili taký užívací režim, ktorý panoval až do júla 2013 bez zmeny. V právnej argumentácii odporcov, že na súdený prípad by sa mal vzťahovať z.č. 182/1993 Zb. uviedol, že s takýmto právnym posúdením nesúhlasí. V KN tento dom nikdy nebol zapísaný ako bytový dom, ale ako rodinný dom po právnej stránke tvoriaci jeden celok, rozdelený z hľadiska vlastníckeho režimu na 5/12 k 7/12, alikvótny režim užívania však jednoznačne nebol dodržaný, nakoľko navrhovateľka a jej rodičia tieto priestory objektívne užívať nemohli, keďže tieto priestory na prvom, treťom a štvrtom nadzemnom podlaží už boli zabraté, zapratané vecami, ktoré tam nanosili odporcovia, nestotožnil sa s námietkou odporcov, že okamihom prevodu vlastníckeho práva z navrhovateľky na odporcov, navrhovateľka stratila aktívnu vecnú legitímáciu. Ak by to tak bolo, Najvyšší súd SR by nikdy nepovedal čo uviedol v judikáte, ktorý poukázali v návrhu t.j., že vzniká nárok na bezdôvodné obohatenie. K vytýkaným drobným nezrovnalostiam m² poukázal, že okamihom prevodu vlastníckeho práva k podielu 5/12 k celku už nemali prístup k nehnuteľnosti, nemohli to presne zmerať a vychádzali z technických podkladov, ktoré má navrhovateľka k dispozícii, toto bude odstránené v znaleckom dokazovaní vo výške žalobného nároku, k námietke, že bol zmenený petit z 1 eura na 1 000 eur, uviedol, že súd musí vyriešiť zásadnú právnu otázku, či na účely prerušenia premlčacej doby postačuje uplatniť pred súdom právny základ alebo aj konkrétnu výšku. Opätovne v tejto súvislosti poukázal, že výška bezdôvodného obohatenia sa vopred nevie zistiť, nakoľko je potrebné znalecký posudok a potrebný vstup do nehnuteľnosti a navrhovateľka tam objektívne vojsť už nemôže. Teda výška nároku sa ustáli v priebehu súdneho konania s tým, že účinky podania návrhu sú zachované s poukazom na špecifikáciu skutkových okolností prípadu právneho posúdenia. K námietke hodnovernosti svedeckých výpovedí manželov Pirošových uviedol, že nevyšli najavo okolnosti, ktoré by spochybňovali týchto svedkov k podaniu hodnovernnej svedeckej výpovede OSP nediskvalifikuje svedkov, ktorí sú v príbuzenskom pomere voči účastníkovi konania. Z ich svedeckých výpovedí boli preukázané tvrdenia, na základe

ktorých zakladajú žalobný nárok t.j. od roku 1977 až do júla 2013 bol užívací režim nezmenený, t.z. odporcovia výlučne užívali prvé, tretie a štvrté nadzemné podlažie. K procesnej obrane, že užívací režim bol odvodený z dohody medzi odporcami a pánom Štefanom Šťavom ide iba o tvrdenie, odporcovia nesú procesné bremeno preukázania tohto tvrdenia, pričom v súdnom spise sa nenachádza žiaden dôkaz o takejto dohode, ani písomnej, ani ústnej, ani konkludentnej, všetko sú to iba pocity, ktoré odporcovia vyvodzujú. K námietke odporcov ohľadom dvoch vykurovacích telies radiátorov nachádzajúcich sa na prvom nadzemnom podlaží a napojenia týchto radiátorov na centrálnu vykurovanie, uviedol, že táto nemá vplyv na to, že stále bola navrhovateľka vlastníčkou aj tohto spoločného priestoru v rozsahu 5/12 k celku. Pripomenul však, že spoločnú chodbu na prvom nadzemnom podlaží vylúčili z návrhu ako aj spoločné schodisko, čiže nemá význam hovoriť o vykurovaní. Pokiaľ si myslia odporcovia, že im navrhovateľka je povinná zaplatiť náhradu za vykurovanie spoločnej chodby, mohli to urobiť. Navrhol ustanoviť znalca za účelom zistenia výšky primeranej ročnej odplaty z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie 1 m² podlahovej a plošnej výmery rodinného domu na jednotlivých nadzemných podlažiach za predmetné obdobie. Taktiež k námietke odporcov, že užívací režim bol dlhodobo tolerovaný zo strany navrhovateľky uviedol, že táto námietka nekorešponduje s tým, čo uviedli svedkovia Pirošovci. V tom čase navrhovateľka cestou svojich zákonných zástupcov niekoľkokrát ústnou formou vyjadrila svoju nespokojnosť s týmto užívacím režimom a tieto námietky boli zo strany odporcov zamietnuté. Ďalej k námietke odporcov, že aj napriek zastavaniu príľahlých pozemkov ešte zostáva výmera zostáva výmera zodpovedajúca podielu navrhovateľky poukázal, že zastávaním príľahlého pozemku stále zostal navrhovateľke jej spoluvlastnícky podiel. Pokiaľ odporca na ohliadke uviedol, že si pýtal súhlas s výstavbou hospodárskych budov od Štefana Šťavu, to je irelevantné, nakoľko v danom čase už Štefan Šťava spoluvlastníkom týchto nehnuteľností nebol, ale bola ňou mal. Terézia Koišová, od nej takýto súhlas nikdy nepýtal. Na príľahlom pozemku je postavených viac budov. Z listín predložených odporcami nevyplýva, že by Štefan Šťava súhlasil s bezodplatným užívaním pozemkov, ak by aj bola pravda, že Štefan Šťava dal súhlas, nie je v ňom daná odpoveď na otázku, či súhlasí s bezodplatným užívaním.

PZ odporcov vo svojom prednese na pojednávaní vyjadril s návrhom nesúhlas a žiadal ho zamietnuť v celom rozsahu. Poukázal, že v minulosti existovalo spoluvlastníctvo k stavbe - rodinnému domu, avšak s dvoma bytovými jednotkami, ktorá stavba bola zrealizovaná spoločnou výstavbou odporcov a ich rodičov R. R. a I. R., táto bola skolaudovaná kolaudačným rozhodnutím ONV odbor výstavby a územného plánovania Liptovský Mikuláš zo dňa 17.12.1977. Z projektovej dokumentácie stavby ako celku je zrejmé, že stavba je plánovaná pre bývanie dvoch rodín. Pôvodne tam mali bývať rodičia pána R.. Po zrealizovaní stavby vznikol rodinný dom, ktorý pozostával z celkom 4 nadzemných podlaží. V prvom nadzemnom podlaží sa nachádzali prístupové chodby a priestory určené k spoločnému užívaniu. Na druhom nadzemnom podlaží bol byt, ktorý neskôr užívali rodičia navrhovateľky. V treťom nadzemnom podlaží bol byt, ktorý kopíroval pôdorysne byt pod ním a ktorý užívali odporcovia. V štvrtom nadzemnom podlaží bol pôvodne neobývaný pôjd, ktorý stavebne upravili na vlastné náklady odporcovia a vznikol tam priestor o výmere 3 x 3 m, kde je znížený strop do úrovne 1,80 m využívaný ako sušiareň, teda spoločná časť domu. Priestory v prvom nadzemnom podlaží boli využívané ako spoločná časť domu, nikdy neboli využívané výlučne odporcami, neboli uzamknuté a nebolo bránené ostatným účastníkom vlastníckych vzťahov tieto užívať. Aj miestnosť na štvrtom nadzemnom podlaží bola otvorená, prístupná voľne. K režimu užívania domu uviedol, že už počas výstavby domu aj následne po skolaudovaní bolo dohodnuté, že odporcovia budú užívať uvedený byt s právom využívať ostatné spoločné časti a spoločné zariadenia daného rodinného domu bezodplatne. Takto sa výslovne dohodli s vtedajším spoluvlastníkom. Dohoda bola uzatvorená v roku 1978, keď sa začal dom užívať, nebola doteraz zmenená. Navrhovateľka vstúpila do právneho postavenia R. R. darovacou zmluvou registrovanou Štátnym notárstvom pod č. R 167592 z 2.10.1992, ktorý získala darovaním spoluvlastnícky podiel 5/12 k celku s právom využívať byt v druhom nadzemnom podlaží. Bola len právna nástupkyňa pôvodných vlastníkov a bola povinná rešpektovať dohodu o užívaní nehnuteľností ako bola uzatvorená v minulosti a ktorú nik nerozporoval. Od roku 1982 nikdy nevyzývala odporcov ani ich neupozorňovala na to, že by nadužívali. V čase podania návrhu navrhovateľka už nie je vlastníčkou danej nehnuteľnosti. Navrhovateľka sa domáha ochrany svojich vlastníckych práv voči druhému vlastníkovi v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, avšak v danom čase už navrhovateľka vlastníčkou nie je. V zmysle judikatúry Ústavného súdu ČR nevlastník sa nemôže domáhať ochrany vlastníckych práv, keď navrhovateľka previedla svoje spoluvlastnícke podiely na odporcov prešli na nich všetky práva a povinnosti spojené s vlastníctvom tohto spoluvlastníckeho podielu, poukázal a zdôraznil, že jednalo sa o spoluvlastníctvo k stavbe, ktorá bola reálne rozdelená na dve bytové jednotky samostatne užívateľné, každá mala samostatné prípojky médií. Každý platil za

média samostatne. Ostatné časti domu vytvárali len zázemie, prechod a funkciu domu, boli spoločnými časťami a spoločnými zariadeniami domu a preto je potrebné tu uplatniť ustanovenie § 19 z.č. 182/1993 Z.z., z ktorého vyplýva, že s prevodom vlastníctva bytu prechádzajú na nadobúdateľa ďalšie práva a povinnosti spojené s vlastníctvom bytu. V čase podania návrhu, teda navrhovateľka už nebola aktívne legitimovaná na podanie návrhu na začatie konania. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Návrh bol podaný dňa 5.9.2013 o zaplatenie 1 eura, následne bol návrh zmenený o zaplatenie 1 000 eur podaním doručeným súdu dňa 9.10.2013. Ak by bol daný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, premlčuje sa v dvojročnej subjektívnej lehote, pričom navrhovateľka už od roku 1982 bola vlastníčkou a vedela kto, čo, akým spôsobom užíva, takže subjektívna lehota plynula. Vykonanou ohliadkou bolo preukázané, že v danej nehnuteľnosti boli dva samostatne oddelené uzatvorené byty. Na prvom nadzemnom podlaží byt užívaný navrhovateľkou a na druhom nadzemnom podlaží byt užívaný odporcami. Je evidentné, že išlo o bytový dom a jeho režim podlieha režimu správy bytových domov, nakoľko ostatné časti domu možno považovať za spoločné časti a zariadenia domu. Je potrebné aplikovať režim z.č. 182/1993 Z.z. (sklad paliva, spoločná garáž, chodby, spoločné miestnosti, sušiareň, pivnica, kotolňa, sklad paliva), žiadna z týchto miestností nebola uzamknutá. Nie je relevantné to, či svoje právo využíva túto spoločnú časť alebo spoločné zariadenie domu reálne ďalší vlastník bytu využíval. Poukázal, že v kotolni je umiestnené vykurovacie teleso, ktoré vykuruje aj radiátory, ktoré sú v chodbe rodinného domu, ktorú využíval každý a ktorá bola vykurovaná výlučne z prostriedkov odporcov. Ďalej namietal výmery jednotlivých miestností a to spoločenskej vstupnej miestnosti, kotolne, skladu paliva, garáže, neuvedenie balkónu bytu na prvom nadzemnom podlaží. U odporcov o bezdôvodné obohatenie nešlo, pretože odporcovia aj naturálne plnili, stavali sa nehnuteľnosti, vykurovali spoločné priestory, zabezpečovali na vlastné náklady osvetlenie spoločných priestorov, spoločné priestory boli voľne dostupné každému. Ďalej namietal vieryhodnosť svedeckých výpovedí rodičov navrhovateľky z dôvodu priameho príbuzenského pomeru, ktorý zároveň neboli pri dohode medzi odporcom a jeho otcom, keď sa staval rodinný dom s tým, že ich tvrdenia o tom ako využívali spoločné časti sú irelevantné, keďže neboli vlastníkmi, ale len nájomcami. Nárok v rozsahu 999 eur považuje za premlčaný. Pôvodne bolo žalované len 1 euro. Poukázal na znalecký posudok č. 99/2013, z ktorého vyplýva, že nájom pozemkov nie je 3 eurá/m², ale 1,27 eur/m². K užívaniu pozemku uviedol, že nie je možné stavbu realizovať bez súhlasu spoluvlastníka pozemku. Vtedajší spoluvlastník pozemku dal súhlas k realizácii stavby a súhlasil s tým, aby bol užívaný pozemok konkludentne. Nevyzýval na platenie odplaty za užívanie, preto konkludentne možno vyvodiť, že dal súhlas, aby stavby boli bezodplatne umiestnené na tomto pozemku. Pokiaľ ide o užívanie pozemku, poukázal, že užívanie v rozsahu 417,08 m² zodpovedalo spoluvlastníckemu podielu odporcov na danom pozemku. Pokiaľ sa tvrdí, že užívali 80 m², mali právo užívať aj ďalších 320 m², nakoľko to zodpovedalo ich podielu, takže žiadnym spôsobom sa neobohatili. Ostatní spoluvlastníci mohli využívať ostatnú časť pozemku, nikto im v tom nebránil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie - vypočul účastníkov konania, svedkov R. H. a D. H., vykonal ohliadku a oboznámil sa s obsahom listín založených v spise a s pripojeným spisom Správy katastra Ružomberok ČV XXXX/XX.

Súd sa oboznámil s listinami založenými v spise a to najmä s výpisom z LV č. XXX pre obec a k.ú. A. na Správe katastra Ružomberok dňa 28.9.2012 vrátane kópie katastrálnej mapy na predmetné nehnuteľnosti ku dňu 17.9.2012, s kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 30.6.2013 medzi navrhovateľkou ako predávajúcou a odporcami v 1.a v 2.rade ako kupujúcimi na predmetné nehnuteľnosti, z výpisom z LV č. XXX pre obec a k.ú. A. ku dňu 2.9.2013, s projektovou dokumentáciou predmetného rodinného domu schválenou dňa 18.12.1974 Okresným národným výborom Liptovský Mikuláš, odbor výstavby, s fotokópiou listu vlastníctva č. XXX obec a k.ú. A., s darovacou zmluvou uzavretou medzi darcom R. R., nar. X.X.XXXX a v tom čase mal. navrhovateľkou ako obdarovanou uzavretou dňa XX.X.XXXX ako aj s rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. XNcXX/XXXX zo dňa 23.4.1992, ktorým súd schválil tento právny úkon v mene mal., s kolaudačným rozhodnutím vydaným ONV- odbor výstavby a územného plánovania Liptovský Mikuláš zo dňa 17.12.1977 č. 1633/1977 na predmetný rodinný dom pre O. R. s manželkou a R. R. s manželkou, s fotodokumentáciou nehnuteľnosti založenou v spise, so znaleckým posudkom Ing. Petra Cabana č. 99/2013 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty nájmu na 1 m² parcela č. XXX/X, s výpisom z uznesenia Miestneho národného výboru Lúčky zo dňa 11.6.1990 (súhlas s prevedením drobnej stavby skladu materiálu a náradia za rodinným domom) a napokon s oznámením Obecného úradu Lúčky zo dňa 29.9.1992 (prístavba hospodárskej budovy), vydané pre stavebníka O.I..

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní popísala užívací režim predmetných nehnuteľností. Druhé nadzemné podlažie užívala s mojimi rodičmi, tretie nadzemné podlažie užívali odporcovia, všetky ostatné priestory vymedzené v žalobe užívali odporcovia - priestory na prvom nadzemnom podlaží, kde sa nachádzala spoločenská miestnosť, v ktorej bývala dcéra odporcov spolu s manželom a deťmi cca 5 - 6 rokov, kde sa odsťahovali, nasťahovali sa tam odporcovia a urobili si tam spáľňu s obývačkou, ktorú miestnosť si odporcovia zamykali, mali tam osobné veci. Ďalej tam boli dve miestnosti, mali to byť dve komory, z jednej reálne aj je komora, ktorú užívajú odporcovia, s poličkami s potravinami, ktorá nie je uzamknutá, z druhej si odporcovia urobili kuchyňu, ďalej je tam garáž, ktorú užívali výlučne odporcovia a kotolňa s úložným priestorom, ktorá kedysi bola spoločná, lebo sa spoločne kúrilo, odvtedy ale prešli na individuálne kúrenie, odporcovia si tam spravili sklad, ktorý sa dá zamknúť. Štvrté nadzemné podlažie bola povala, ktorá sa skladá z troch miestností, jedna bola obývací miestnosť, teraz je to sklad a ďalšie dve boli skladiská. Dvor a pozemky prislúchajúce boli výlučne užívané odporcami. Spoločenská miestnosť na prvom nadzemnom podlaží bola uzamknutá, kuchynka na prvom nadzemnom podlaží a sklad tam mali odporcovia nábytok, zariadenie, osobné veci, nebolo im bránené vstúpiť do týchto priestorov, ale nemohli ich užívať. Odporcov písomne nevyzvali na úhradu za užívanie spoločných častí, ale jej matka ich ústne vyzývala, aby si vysporiadali nadrozmerné užívanie. Z tretieho nadzemného podlažia na štvrté nadzemné podlažie bol technický problém sa dostať, nakoľko do prechodu zasahuje zábradlie, ktoré neumožňuje prejsť osobe s nákladom. Keby chcela prejsť s krabicou, nedalo by sa prejsť bez toho, aby vošla do bytovej jednotky odporcov.

Odporca v 1.rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že navrhovateľke nebolo bránené v prístupe k spoločným priestorom, nebolo nič pozamykané. Kotolňa sa užívala ďalej ako kotolňa, komora, kuchynka, spoločenská miestnosť boli otvorené. Oni nejavili záujem o užívanie týchto priestorov, ani raz neboli nimi požiadaní, ani písomne, ani ústne, že chcú na užívaní priestorov participovať, schodište bolo spoločné, dalo sa prejsť aj na štvrté nadzemné podlažie. S nadrozmerným nákladom sa tam prejsť nedalo. Takisto priestory na štvrtom nadzemnom podlaží boli voľne prístupné, neboli zamknuté, využívali sa ako sklad. Navrhovateľka sa užívanie nedomáhala. Na štvrtom nadzemnom podlaží boli dva samostatné priestory a ešte tretia miestnosť. Bola uzavretá dohoda o užívaní nehnuteľnosti medzi ním, jeho manželkou a jeho rodičmi, ktorí boli vtedy spoluvlastníkmi nehnuteľnosti ústnou dohodou. Pôvodný rodičovský dom sa prepísal na R. H. a tento dvojdom po smrti rodičov bude v celom rozsahu na neho a jeho manželku. Inžinierske siete boli robené prakticky ako spoločné, nerozdeľovalo sa to na dvoch samostatných užívateľov. Táto ústna dohoda platila de facto do roku 1989 dokiaľ nezomrela jeho mama I. R.. Potom otec zostal sám, žil v spoločnej domácnosti s R. H. a tá ho nahovorila na to, aby svoj podiel na stavbe prepísal na navrhovateľku. Dohoda bola taká, že sa to bude užívať tak, ako sa to užívalo bez nejakých náhrad medzi sebou. Nikdy si v súvislosti s užívaním nevyplácali. Podľa ústnej dohody malo byť všetko ich. Dreváreň sa stavala cca v roku 1979, 1980, bola v spoločnom užívaní, ďalšiu hospodársku budovu začal stavať v roku 1990 po dohode so spoluvlastníkmi, jeho rodičmi, ktorí nemali žiadne námietky, otec mu pri tom pomáhal. V roku 1992 bolo vydané stavebné povolenie na prístavbu hospodárskej budovy - rozšírenie.

Odporkyňa v 2.rade C. R. vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že súhlasí s výpoveďou manžela odporcu v 1.rade, doplnila, že ústna dohoda čo spomínal jej manžel je preukázaná jedine tým, že matka navrhovateľky má vo vlastníctve rodinný dom aj s pozemkom a hospodárskymi budovami. Im zas bolo povedané, aby dom v dobrej viere užívali ako stojí a leží, nič za to nechceli. Nerozprávali sa so spoluvlastníkmi, že musia niečo platiť. Starali sa o dom, nie je pravdou tvrdenie navrhovateľky, že ich vyzývala, že by niečo chcela užívať. Kuchyňu začali zamykať, keďže navrhovateľka vchodové dvere do domu nezamykala. Keď odchádzali z domu na dlhšie, tak zamykali aj spoločenskú miestnosť na prvom nadzemnom podlaží. Štvrté nadzemné podlažie nebolo zamknuté, bolo voľne prístupné po schodisku.

Svedkyňa R. H. vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že prvými užívateľmi bytu boli odporcovia v 1.a v 2.rade, ktorí sa tam nasťahovali do domu niekedy v roku 1978 a 1977, ona sa tam nasťahovala v roku 1978. Keď sa tam nasťahovala, odporcovia v tom čase sa tam postupne sťahovali a zariaďovali, mali zariadené aj prízemie, tú miestnosť dole a pivnice. Po čase si z jednej pivnice urobili špajzu a z druhej kuchyňu. Otec jej stále prízvukoval na čo má nárok, má garáž, má povalu, jednu pivnicu z tých dvoch pivníc na prízemí aj spoločnú miestnosť dole. Postupne si to odporcovia zapratávali svojimi vecami. Mohla si tam dať svoje veci, ale prakticky tam mali svoje veci odporcovia. Odkedy čo sa tam nasťahovala až do momentu kým sa odsťahovala prvé, tretie a štvrté nadzemné podlažie užívali odporcovia v 1.a v 2.rade, v živote nepočula R. R. svojho otca, že by povedal, že uvedené nadzemné podlažia majú

právo užívať iba odporcovia v 1.a v 2.rade. Po darovaní spoluvlastníckeho podielu Štefanom Štavom na navrhovateľku prejavovali nespokojnosť s užívaním prvého, tretieho, štvrtého nadzemného podlažia, stále spomínali, že by si chceli ísť na povalu uložiť veci, bol tam problém s niečím prejsť s nejakými vecami aj osobne, nemohli si dovoliť vojsť do ich bytu, do ich chodby, nakoľko pri druhých dverách na pôjd mali položenú chladničku alebo mrazničku. Keď mali nejaké námietky na všetko im bolo povedané, že už to nie je tak. Nechceli vyvodzovať medzi sebou hádky. Daň z nehnuteľností sa vypočítala podľa podielu. Švagrinej dali peniaze. Hospodárske budovy staval brat a otec mu pri tom pomáhal. Tieto hospodárske budovy boli postavené potom ako otec prepísal svoj podiel na navrhovateľku. Od nej ako zákonnej zástupkyne mal. si k tomu súhlas odporca nepýtal. Náklady na vykurovanie znášali v podiele 1/2.

Svedok D. H. vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že v predmetnom rodinnom dome bývali od roku 1989 do roku 2012 na druhom nadzemnom podlaží. Dolu neužívali nič, len prešli vchodovými dverami k ich bytu. V treťom a štvrtom nadzemnom podlaží neužívali nič. Keď on prišiel na Lúčky tesť hovoril, čo všetko majú užívať, ale keď sa na to pýtal švagra, on mu povedal, že to už tak nie je ako otec hovoril, že sa do toho nemám starať. Otec povedal, že môžu užívať aj spodnú garáž. Na tej chodbe mali mať kumbál. To tiež bolo zajaté. Hore mohli užívať aj dreváreň, lenže nekúrili drevom, tak ju neužívali. Tretie a štvrté podlažie domu užívali švagrovci aj spodok rodinného domu, kde jeden čas bývala dcéra odporcov s rodinou. Hospodárske budovy na príľahlom pozemku boli vystavené v 90.rokoch, presne si nepamätá, postavil ich odporca a užíval ich tiež on. Od neho ako zákonného zástupcu Q. P. nepýtal žiadne povolenie. Daň z nehnuteľností vyrátala odporkyňa podľa podielu dcéry, on jej dal peniaze do ruky. Palivo sa financovalo na polovicu.

Podľa § 152 ods. 2 OSP, rozsudkom má sa rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

S poukazom na ustanovenie § 152 ods. 2 OSP súd rozhodol najskôr len o základe veci vzhľadom na splnenie podmienky účelnosti, keďže je reálny predpoklad rozsiahleho dokazovania k otázke výšky uplatňovaného nároku.

V tomto konaní navrhovateľka voči odporcom uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia - žiada, aby súd uložil odporcom v 1.a v 2.rade povinnosť zaplatiť jej spoločne a nerozdielne sumu 1 000 eur v súvislosti s užívaním väčšieho rozsahu predmetu spoluvlastníctva (rodinný dom súpisné číslo 326, postavený na pozemku parcela č. KCN XXX/X, pozemok parcela č. CKN XXX/X a pozemok parcela č. CKN XXX/X, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre obec a k.ú. A. na Okresnom úrade Ružomberok odbor katastrálny), než ktorý zodpovedá spoluvlastníckemu podielu odporcov v 1.a v 2.rade za obdobie od 5.9.2011 do 26.7.2013.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods. 1 veta prvá, veta druhá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Bez dôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. K bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka dochádza predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, avšak môže k nemu dôjsť aj tak, že sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti.

V konaní bolo preukázané, že predmetné nehnuteľnosti v uplatňovanom období t.j. od 5.9.2011 do 26.7.2013 boli v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľky, spoluvlastnícky podiel 5/12 a odporcov v 1.a v 2.rade spoluvlastnícky podiel 7/12. Zároveň súd mal preukázané, že v predmetnom období navrhovateľka spolu so svojimi rodičmi užívala iba druhé nadzemné podlažie rodinného domu a odporcovia v 1.a v 2.rade prvé nadzemné podlažie, tretie nadzemné podlažie a štvrté nadzemné podlažie (do priestorov na prvom nadzemnom podlaží však nebolo zahrnuté zádverie, chodba a schody - spoločné priestory, takisto na druhom nadzemnom podlaží schody - spoločné priestory) - z výpovedí účastníkov konania vyplynulo, že odporcovia mali v miestnostiach na prvom a štvrtom nadzemnom podlaží vnesené svoje veci, priestory na druhom nadzemnom podlaží užívali odporcovia ako byt. Čo sa týka prístupu na štvrté nadzemné podlažie súd poukazuje, že tento bol pre navrhovateľku obmedzený vzhľadom na zábradlie na schodisku, keďže s nákladom na štvrté nadzemné podlažie mohla prejsť len cez byt v užívaní odporcov. Z výmery jednotlivých nadzemných podlaží rodinného domu v celkovej výške 314,28 m² odporcovia užívali výmeru 230,93 m², hoci podľa ich spoluvlastníckeho podielu im prislúchala výmera 183,33 m². Toto užívanie rodinného domu odporcami v 1.a v 2.rade nad rámec, ktorý zodpovedá im patriacemu spoluvlastníckemu podielu vo výške 7/12 bolo bezodplatné, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie odporcov, ktorým sa užívaním spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky bez právneho dôvodu t.j. akejkoľvek dohody s navrhovateľkou nezvýšili ich pasíva. V situácii, keď by bola uzavretá dohoda medzi navrhovateľkou a odporcami v 1.a v 2.rade o užívaní predmetného rodinného domu nad rámec, ktorý zodpovedá odporcom v 1.a v 2.rade patriacim spoluvlastníckym podielom, došlo by k zmenšeniu majetkového stavu odporcov v 1.a v 2.rade, nakoľko v zmysle dohody bolo by ich povinnosťou poskytovať navrhovateľke náhradu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať, že bezdôvodné obohatenie podielového spoluvlastníka, ktorý užíva vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu vzniká bez ohľadu na to, či o užívaní rozhodla väčšina spoluvlastníkov počítaná podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov alebo bolo upravené dohodou spoluvlastníkov alebo o užívaní rozhodol súd, pokiaľ hoci aj z konkludentne uzavretej dohody spoluvlastníkov nevyplýva niečo iné napr., že si za užívanie nad rámec zodpovedajúci spoluvlastníckemu podielu nebudú nič uhrádzať (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 2624/2003). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ aj odporcovia v 1.a v 2.rade užívali vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu na základe vlastného rozhodnutia ako majoritného spoluvlastníka, táto skutočnosť nie je relevantná z hľadiska posúdenia vzniku bezdôvodného obohatenia u odporcov v 1.a v 2.rade.

Odporcovia v 1.a v 2.rade vzniesli námietku premlčania nároku navrhovateľa uplatňovaného v tomto konaní nad rozsah 1 eura.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Odporcovia poukazovali, že návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.9.2013 uplatňovala navrhovateľka titulom bezdôvodného obohatenia zaplatenie sumy 1 eura, až následne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.10.2013, domáhala sa zaplatenia sumy 1 000 eur t.z. podľa názoru odporcov v 1.a v 2.rade premlčacia doba ohľadom časti uplatňovaného nároku už uplynula. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na vady návrhu na začatie konania doručeného navrhovateľkou súdu dňa 5.9.2013, keď navrhovateľka na jednej strane k výške uplatňovaného nároku tvrdila, že zatiaľ nie je známa, nakoľko závisí od znaleckého posudku, čo však bolo v rozpore s požadovaným petitom, kde navrhovateľka sa domáhala náhrady za užívanie majetku za obdobie od 5.9.2011 do 26.7.2013 v sume 1 eura. Súd tento návrh navrhovateľky vyhodnotil ako nezrozumiteľný a vyzval ju uznesením zo dňa 23.9.2013 č.k. 3C/106/2013-19 v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 OSP na opravu a doplnenie tohto svojho podania. K tomu aj došlo podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.10.2013, kde už navrhovateľka uviedla konkrétnu výšku uplatňovaného nároku vo výške 1 000 eur, ktorá bola v súlade s

odôvodnením výpočtu, čím došlo k odstráneniu nedostatkov podania navrhovateľky. Uvedené súd teda nevyhodnotil ako zmenu návrhu na začatie konania, s ktorým procesným úkonom sú spojené závažné procesné aj hmotnoprávne účinky. Pokiaľ však navrhovateľka sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia na základe skutkových okolností, ktoré sú popísané v návrhu na začatie konania doručenom tunajšiemu súdu dňa 5.9.2013, súd poukazuje, že práve tento dátum je rozhodujúci pre posúdenie dôvodnosti podanej námietky premlčania nároku uplatňovaného navrhovateľkou a to aj napriek tomu, že návrh mal nedostatky, ktoré však súd odstraňoval postupom v zmysle § 43 ods. 1 OSP - nezrozumiteľné podanie k otázke výšky uplatňovaného nároku. Keďže nárok navrhovateľky bol uplatňovaný za obdobie od 5.9.2011 na základe návrhu doručeného tunajšiemu súdu dňa 5.9.2013, súd konštatuje, že nárok navrhovateľky premlčaný nie je.

K námietke aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľky na podanie návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd poukazuje nasledovné. Z.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov určuje definíciu bytového domu, zároveň zakotvuje prechod práv a povinností spoločným častiam, spoločným zariadeniam a príslušenstvu pozemku v nadväznosti na prevod bytu.

Podľa § 19 ods. 1, ods. 2 z.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, (1) Spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu a príslušenstvo sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak sa nedohodnú vlastníci inak. S prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu a nebytového priestoru v dome prechádza aj spoluvlastníctvo spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva, ako aj spoluvlastnícke alebo iné spoločné práva k pozemku, prípadne ďalšie práva a povinnosti spojené s vlastníctvom bytu a nebytového priestoru.(2) Práva a povinnosti pôvodného vlastníka domu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktoré sa týkajú spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva, pozemku zastavaného domom a príslušenstvu pozemku, najmä vecné bremeno prechádzajú na nových vlastníkov bytov a nebytových priestorov nadobudnutím vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru.

Súd mal v konaní preukázané, že v danom prípade nejedná sa o bytový dom, ale o rodinný dom (hoci s dvoma bytovými jednotkami), čo vyplýva zo samotného výpisu z LV č. XXX pre k.ú. A. ako aj z kolaudačného rozhodnutia ONV Liptovský Mikuláš. V tomto konaní odporcovia v 1.a v 2.rade netvrdili, že ide o bytový dom, avšak vzhľadom na existenciu dvoch samostatných bytových jednotiek požadovali aplikáciu ustanovenia § 19 označeného zákona na základe použitia inštitútu analógie.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, 1) Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Súd sa nestotožňuje s touto právnou argumentáciou odporcov. Občiansky zákonník obsahuje právnu úpravu bezdôvodného obohatenia t.j. právneho dôvodu, na základe ktorého uplatňuje navrhovateľka svoj nárok v tomto konaní, t.j. žiada vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s užívaním rodinného domu odporcami v 1.a v 2.rade nad rámec ich spoluvlastníckych podielov bez ohľadu na to, koľko predmetný rodinný dom fakticky obsahuje bytov, pričom skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia vymedzuje § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetná právna úprava z.č. 182/1993 Z.z. resp. jej použitie na tento prípad analogicky preto neprichádza do úvahy t.z. skutočnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na predmetných nehnuteľnostiach je z hľadiska posúdenia otázky aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľky v tomto konaní irelevantná. Preto súd dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia navrhovateľky je daná.

.Obrana odporcov v 1.a v 2.rade v tomto konaní spočívala predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že medzi nimi a právnym predchodcom navrhovateľky - spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností R.I. došlo dohode o bezodplatnom užívaní predmetných nehnuteľností nad rámec spoluvlastníckych podielov odporcov v 1.a v 2.rade. Podľa tvrdenia odporcov došlo k výslovnej ústnej dohode s vtedajším spoluvlastníkom O. R. počas výstavby daného domu ako aj po jeho skolaudovaní niekedy v roku 1977, 1978 v tom znení, že odporcovia budú užívať takto rodinný dom bezodplatne. Na základe vykonaného dokazovania však súd konštatuje, že toto tvrdenie odporcov v konaní preukázané nebolo, odporcovia v 1.a v 2.rade neunesli dôkazné bremeno ohľadom tohto svojho tvrdenia. Je pravdou, že výpoveď účastníka konania je dôkazným prostriedkom, avšak tvrdenie odporcov bolo namietané navrhovateľkou a teda zostalo v konaní sporné. Odporcovia v 1.a v 2.rade žiadne ďalšie dôkazy k tejto otázke súdu nepredložili.

Čo sa týka existencie užívacieho režimu tak ako je popísané v návrhu na začatie konania, súd v konaní zistil, že takýto režim nepochybne existoval v období, za ktoré navrhovateľka uplatňuje svoj nárok v tomto konaní. Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcov v 1.a v 2.rade, že navrhovateľka neužívala označené priestory na základe vlastného rozhodnutia a že fakticky tolerovala zaužívaný režim užívania. Z vykonaného dokazovania - výpovede svedkov R. H. a D. H. vyplynulo, že v minulosti rodičia navrhovateľky ešte ako zákonní zástupcovia mal. navrhovateľky tento režim užívania namietali odporcom v 1.a v 2.rade ústnou formou, táto ich námietka však zostala neakceptovaná. Súd poukazuje, že toto tvrdenie odporcov je v logickom rozpore s ich tvrdením o tom, že užívací režim bol dohodnutý predmetným spôsobom s právnym predchodcom navrhovateľky R. R.. Pokiaľ odporcovia v 1.a v 2.rade tvrdia, že predmetné priestory užívali na základe dohody so R. R., ich tvrdenie, že odporkyňa tieto priestory neužívala na základe vlastného rozhodnutia pritom neobstojí. Na tom nič nemení ani právna argumentácia odporcov v 1.a v 2.rade s poukazom na skutočnosť vykurovania spoločných priestorov vykurovacím telesom nachádzajúcim sa v kotolni na náklady odporcov v 1.a v 2.rade. Súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania nie je otázka hospodárenia so spoločnou vecou medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ale otázka vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s užívaním rodinného domu odporcami v 1.a v 2.rade nad rámec ich spoluvlastníckych podielov. Pokiaľ odporcovia v 1.a v 2.rade namietali výmeru jednotlivých nadzemných podlaží rodinného domu resp. nezrovnalosti vo výmere tvrdenej navrhovateľkou v návrhu a skutočným stavom, súd k tomuto poznamenáva, že vzhľadom na minimálne rozdiely v sporných výmerách z hľadiska základu nároku, táto námietka je neopodstatnená. Ohľadom výšky nároku v ďalšom konaní bude táto výmera predmetom ďalšieho dokazovania. Ohľadom namietanej vieryhodnosti svedeckých výpovedí R. H. a D. H. súd konštatuje, že neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce vieryhodnosť svedeckej výpovede týchto svedkov, ktorých svedecké výpovede boli presvedčivé bez akýchkoľvek logických rozporov, súd má za to, že svedkovia vypovedali spontánne, nebola zistená predchádzajúca príprava zo strany PZ navrhovateľky a teda toto tvrdenie odporcov zostalo v konaní nepodložené. Čo sa týka právneho nároku navrhovateľky ohľadom užívania príľahlých pozemkov odporcami v 1.a v 2.rade nad rámec ich spoluvlastníckych podielov, súd zistil, že na predmetných pozemkoch odporcovia v 1.a v 2.rade postavili hospodárske budovy, pričom nemal preukázanú skutočnosť uzavretia akejkoľvek dohody medzi odporcami v 1.a v 2.rade a navrhovateľkou resp. jej právnym predchodcom R. R. o bezodplatnom užívaní predmetných príľahlých pozemkov za účelom ich zastavania. Z uvedeného je teda zrejmé, že odporcovia v 1.a v 2.rade užívajú predmetné pozemky v časti, kde sú postavené hospodárske budovy v rozsahu nad rámec ich spoluvlastníckych podielov. Tvrdenie odporcov, že na príľahlých pozemkoch zostáva časť pozemkov nezastavaná hospodárskymi budovami odporcov v rozsahu prevyšujúcom výmeru navrhovateľky pripadajúcu na jej spoluvlastnícky podiel v predmetnom období je bez právneho významu a to s poukazom na skutočnosť, že zastavané pozemky sú takto užívané výlučne odporcami.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že základ žalobného nároku navrhovateľky je v celom rozsahu opodstatnený.

O trovách konania súd rozhodne v konečnom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1,2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že po a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).